

Bryssel, 1. helmikuuta 2017
(OR. en)

5478/17

Toimielinten välinen asia:
2012/0193(COD)

DROIPEN 6
JAI 54
GAF 5
FIN 31
CADREFIN 6
FISC 23
CODEC 76

ILMOITUS: A-KOHTA

Lähtettäjä:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	Neuvosto
Ed. asiak. nro:	5434/17
Asia:	Ehdotus direktiiviksi unionin taloudellisten etujen suojaamisesta rikosoikeudellisin keinoin - Poliittinen yhteisymmärrys

1. Komissio esitteli 12. heinäkuuta 2012 ehdotuksen¹ direktiiviksi unionin taloudellisten etujen suojaamisesta rikosoikeudellisin keinoin.
2. Direktiiviehdotuksen tarkoituksena on luoda tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan unionin taloudellisten etujen tehokas, oikeasuhteinen ja varoittava suojaaminen rikosoikeudellisin keinoin.
3. Neuvosto sopi direktiiviehdotusta koskevasta yleisnäkemyksestä 6. kesäkuuta 2013² ja antoi puheenjohtajavaltiolle neuvotteluvaltuudet kolmikantaneuvotteluihin Euroopan parlamentin kanssa.
4. Euroopan parlamentti vahvisti ensimmäisen käsittelyn kantansa direktiiviehdotuksesta 16. huhtikuuta 2014³.

¹ Asiak. 12683/12.

² Asiak. 10729/13.

³ Asiak. 9024/14.

5. Vuosien 2014 ja 2016 välillä pidettyjen seitsemän kolmikantakokouksen päätteeksi puheenjohtajavaltio ja Euroopan parlamentin edustajat pääsivät komission avustamina 30. marraskuuta 2016 yhteisymmärrykseen kompromissitekstistä kokonaisuudessaan (ks. Liite).
6. Yhteisessä kokouksessaan 12. tammikuuta 2017 Euroopan parlamentin talousarvion valvontavaliokunta ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta äänestivät ja hyväksyivät toimielinten välisten neuvottelujen tuloksena aikaansaadun direktiiviehdotuksen tekstin. Edellä mainittujen valiokuntien puheenjohtajat Inge Gräßle ja Claude Moraes osoittivat pysyvien edustajien komitean puheenjohtajalle kirjeen, jossa todetaan, että jos teksti toimitetaan virallisesti Euroopan parlamentille neuvoston ensimmäisen käsittelyn kantana säädösehdotukseen, he suosittelevat talousarvion valvontavaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsenille ja sen jälkeen täysistunnolle, että neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta hyväksyttäisiin tarkistuksitta parlamentin toisessa käsittelyssä sen jälkeen, kun kummankin toimielimen lingvistijuristit ovat tarkistaneet tekstin.
7. Pysyvien edustajien komitea pyysi kokouksessaan 25. tammikuuta 2017 neuvostoa pääsemään poliittiseen yhteisymmärrykseen tämän ilmoituksen liitteessä olevasta direktiivin tekstistä. Kyproksen, Saksan, Unkarin, Irlannin, Maltaan ja Puolan valtuuskunnat ilmoittivat, että ne eivät puolla nykyistä kompromissitekstiä.
8. Neuvostoa pyydetään näin ollen pääsemään poliittiseen yhteisymmärrykseen tämän ilmoituksen liitteessä olevasta direktiivin tekstistä.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 83 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen lausunnon⁴,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisessa ei ole kyse ainoastaan talousarviomäärärahojen hallinnoinnista, vaan se ulottuu kaikkiin toimenpiteisiin, jotka vaikuttavat kielteisesti tai uhkaavat vaikuttaa kielteisesti unionin varoihin, tai jäsenvaltioiden varoihin siinä määrin kuin näillä on merkitystä unionin politiikkojen kannalta.

⁴ EUVL C , , s .

- (2) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehdyssä yleissopimuksessa⁵ ja sen 27 päivänä syyskuuta 1996⁶, 29 päivänä marraskuuta 1996⁷ ja 19 päivänä kesäkuuta 1997⁸ tehdyissä pöytäkirjoissa, jäljempänä 'yleissopimus', vahvistetaan vähimmäissäännöt, jotka koskevat rikosten ja seuraamusten määrittelyä unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten torjunnan alalla. Yleissopimuksen laativat jäsenvaltiot, jotka totesivat, että unionin tuloihin ja menoihin vaikuttavat petokset eivät useinkaan rajoittuneet yksittäisiin maihin ja että niitä tekivät usein järjestäytyneet rikollisverkostot; näin ollen jo mainitussa yleissopimuksessa todettiin unionin taloudellisten etujen suojaamisen edellyttävän, että näitä etuja vahingoittavat petokselliset menettelyt voidaan saattaa syytetoimien piiriin. Samaan aikaan hyväksyttiin neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95⁹. Tuossa asetuksessa vahvistetaan yleiset säännöt unionin oikeuteen kohdistuvia väärinkäytöksiä koskevista yhtenäisistä tarkastuksista sekä hallinnollisista toimenpiteistä ja seuraamuksista ja samalla alan alakohtaisiin sääntöihin viitaten yleissopimuksessa määritellyistä petoksellisista menettelyistä sekä jäsenvaltioiden rikosoikeuden ja rikosoikeudellisten menettelyjen soveltamisesta.
- (3) Jotta voitaisiin varmistaa unionin politiikan täytäntöönpano unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla, jota on yhdenmukaistettu eri toimenpitein, muun muassa neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 2988/95, on olennaisen tärkeää edelleen lähentää jäsenvaltioiden rikosoikeutta täydentämällä hallinto- ja yksityisoikeuden mukaista suojelua kaikkein vakavimpien tällä alalla esiintyvien petoksiin liittyvien toimintatapojen osalta siten, että samalla vältetään epä johdonmukaisuudet näillä oikeudenaloilla ja niiden välillä.

⁵ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 48.

⁶ EYVL C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁷ EYVL C 151, 20.5.1997, s. 1.

⁸ EYVL C 221, 19.7.1997, s. 11.

⁹ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

- (4) Unionin taloudellisten etujen suojaaminen edellyttää tämän direktiivin soveltamisalalla yhteistä petoksen määritelmää, jolla katetaan Euroopan unionin yleisen talousarvion, jäljempänä 'unionin talousarvio', menoja, tuloja ja varoja vahingoittavat petokset, mukaan lukien rahoitustoimet, kuten lainanotto- ja lainanantotoimet. Neuvoston direktiivillä 2006/112/EY käyttöön otettuun yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvien vakavien rikosten käsite koskee alv-petosten törkeimpiä muotoja, erityisesti karusellipetoksia, MTIC-petoksia ja rikollisjärjestön puitteissa tehtyjä alv-petoksia, jotka muodostavat vakavan uhkan yhteiselle alv-järjestelmälle ja näin ollen unionin talousarviolle. Yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvia rikoksia olisi pidettävä vakavina, jos ne ovat yhteydessä kahden tai useamman unionin jäsenvaltion alueeseen, ovat seurausta petollisesta menettelystä, jossa nämä rikokset on tehty järjestelmällisesti tavoitteena saada perusteetonta hyötyä yhteisestä alv-järjestelmästä, ja jos rikoksista aiheutuva kokonaisvahinko ylittää 10 miljoonan euron kynnyksarvon. Kokonaisvahingon käsite koskee arvioitua vahinkoa, joka aiheutuu sekä asianomaisten jäsenvaltioiden että unionin taloudellisille eduille koko petollisesta menettelystä. Siihen eivät sisälly korot [...] eivätkä seuraamukset. Tämän direktiivin avulla pyritään edistämään näiden rikollisuuden muotojen torjumista.
- (4 a) Kun komissio toteuttaa talousarviota jaetun tai välillisen hallinnon kautta, se voi delegoida talousarvion toteuttamistehtäviä jäsenvaltioille tai siirtää niitä perussopimusten nojalla perustetuille elimille tai virastoille taikka eräille muille elimille ja henkilöille. Kaikissa näissä tapauksissa unionin taloudellisten etujen olisi nautittava samantasoista suojelua kuin komission suorassa hallinnoinnissa.
- (4 b) Tässä direktiivissä hankintoihin liittyvillä menoilla tarkoitetaan kaikkia menoja, jotka liittyvät unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun asetuksen N:o 966/2012¹⁰ 101 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin hankintasopimuksiin.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (5) Rahanpesun vastaista unionin lainsäädäntöä voidaan soveltaa täysimääräisesti tässä direktiivissä tarkoitetuista rikoksista saatua hyötyä koskevaan rahanpesuun. Viittauksella kyseiseen lainsäädäntöön on tarkoitus varmistaa, että tällä direktiivillä käyttöön otettua seuraamusjärjestelmää sovelletaan kaikkiin vakaviin rikoksiin, jotka kohdistuvat unionin taloudellisiin etuihin.
- (6) Korruptio on erityisen vakava unionin taloudellisiin etuihin kohdistuva uhka, joka voi monissa tapauksissa liittyä myös petokselliseen toimintaan. Koska kaikilla virkamiehillä on velvollisuus käyttää arviointia tai harkintaa puolueettomasti, lahjusten antamisen virkamiehen arviointiin tai harkintaan vaikuttamiseksi tai tällaisten lahjusten ottamisen tulisi kuulua korruption määritelmien piiriin riippumatta asianomaisen virkamiehen maan tai kansainvälisen järjestön säädöksistä tai määräyksistä.
- (7) Unionin taloudellisiin etuihin voivat vaikuttaa kielteisesti virkamiehen, jonka tehtävänä on varojen tai omaisuuden hallinnointi, olipa kyse vastuu- tai valvontatehtävästä, sellaiset toimintatavat, joiden tarkoituksena on varojen tai omaisuuden väärinkäyttö muuhun kuin aiottuun tarkoitukseen, jolloin unionin taloudellisille eduille aiheutuu vahinkoa. Tämän vuoksi olisi otettava käyttöön täsmällinen määritelmä rikoksille, jotka perustuvat tämäläntyyppiseen toimintaan.
- (8) Passiiviseen korruptioon ja varojen väärinkäyttöön perustuvien rikosten osalta säännöksiin on tarpeen sisällyttää virkamiesten määritelmä, joka kattaa kaikki asiaankuuluvat virkamiehet riippumatta siitä, ovatko he virkasuhteessa unionissa, jäsenvaltioissa vai kolmansissa maissa. Unionin varojen hallinnointiin osallistuu yhä enenevässä määrin yksityishenkilöitä. Jotta unionin varat voitaisiin suojata asianmukaisesti korruptiolta ja väärinkäytöltä, 'virkamiehen' määritelmään olisi sen vuoksi sisällytettävä myös henkilöt, jotka eivät ole varsinaisessa virkasuhteessa mutta jotka kuitenkin hoitavat samalla tavoin unionin varoihin liittyvää julkista tehtävää sitä varten nimettyinä, kuten tällaisten varojen hallinnointiin osallistuvat alihankkijat.
- (9) Tahallisuuden on liityttävä kaikkiin tässä direktiivissä säädettyjen rikosten tunnusmerkkeihin. Teon tai laiminlyönnin tahallisuus voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella. Luonnollisen henkilön tekemät rikokset, joihin ei liity tahallisuutta, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

- (10) Tämä direktiivi ei velvoita jäsenvaltioita säätämään seuraamuksista, joihin kuuluu vankeusrangaistus rikoksentehtäjille, joiden rikokset eivät ole luonteeltaan vakavia, tapauksissa, joihin kansallisen lainsäädännön mukaan oletetaan liittyvän tahallisuus.
- (11) Jotkin unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvat rikokset ovat käytännössä usein lähellä perussopimuksen 83 artiklan 1 kohdan ja kyseisen artiklan nojalla annetun unionin lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia rikoksia. Sen vuoksi säännösten muotoilussa olisi varmistettava yhdenmukaisuus kyseisen lainsäädännön ja tämän direktiivin välillä.
- (12) Siltä osin kuin oikeushenkilöiden toiminta voi vahingoittaa tai uhata unionin taloudellisia etuja, oikeushenkilöiden olisi vastattava niiden puolesta tehdyistä, tässä direktiivissä määritellyistä rikoksista.
- (13) Jotta unionin taloudellisia etuja voitaisiin suojella yhtäläisesti toteuttamalla toimenpiteitä, joilla on ennaltaehkäisevä vaikutus koko unionissa, jäsenvaltioiden olisi lisäksi säädettävä tietyt seuraamusten tyypit ja tasot, joita sovelletaan tässä direktiivissä määriteltyihin rikoksiin. Seuraamusten tasot eivät saisi ylittää sitä, mikä on oikeassa suhteessa rikoksiin.
- (14) Koska tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöistä, jäsenvaltiot voivat vapaasti antaa tai ylläpitää tiukempia sääntöjä unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien rikosten osalta.
- (15) Tämä direktiivi ei vaikuta kurinpitomenettelyjen tai muiden kuin rikosoikeudellisten seuraamusten asianmukaiseen ja tehokkaaseen soveltamiseen. Muuntyyppiset seuraamukset, joita ei voida rinnastaa rikosoikeudellisiin seuraamuksiin ja jotka on jo määrätty samalle henkilölle samasta toiminnasta, voidaan ottaa huomioon, kun henkilö tuomitaan tässä direktiivissä määritellystä rikoksesta. Muiden seuraamusten osalta olisi noudatettava täysimääräisesti *ne bis in idem* -periaatetta. Tällä direktiivillä ei kriminalisoida toimintaa, johon ei sovelleta myös kurinpidollisia seuraamuksia tai virkavelvollisuuksien rikkomista koskevia muita toimenpiteitä tapauksissa, joissa tällaisia kurinpidollisia seuraamuksia tai muita toimenpiteitä voidaan soveltaa kyseessä oleviin henkilöihin.

- (16) Luonnollisille henkilöille määrättävissä seuraamuksissa olisi tietyissä tapauksissa säädettävä enimmäisrangaistuksesta, joka on vähintään neljä vuotta vankeutta. Näihin olisi kuuluttava vähintään tapaukset, joihin liittyy merkittäviä vahinkoja tai saatuja etuja, ja vahingot tai edut olisi katsottava merkittäviksi silloin, kun ne koskevat yli 100 000 euron suuruisia summia. Jäsenvaltioiden, joiden lainsäädännössä ei niiden oikeusjärjestelmien mukaisesti säädetä enimmäisrangaistuksen määrittävästä merkittävää vahinkoa tai etua koskevasta tietystä kynnysarvosta, olisi varmistettava, että niiden tuomioistuimet ottavat vahingon tai edun määrän asianmukaisesti huomioon määrätessään seuraamuksia petoksista ja petoksiin liittyvistä rikoksista. Direktiivi ei estä jäsenvaltioita säätämästä muista seikoista, jotka osoittaisivat rikoksen vakavan luonteen, esimerkiksi jos vahinko tai etu on potentiaalinen, mutta silti luonteeltaan hyvin merkittävä. Kuitenkin yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvien rikosten osalta kynnysarvo, jonka ylittyessä rikos olisi katsottava merkittäväksi, on direktiivin mukaisesti 10 miljoonaa euroa.

Vankeusrangaistusten enimmäispituuksien vähimmäistasojen määrittäminen on tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että unionin taloudellisille eduille tarjotaan yhtäläinen suoja kaikkialla unionissa. Seuraamuksilla on koko unionin kattava vahva ennaltaehkäisevä vaikutus mahdollisiin rikosentekijöihin.

- (17) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jos rikoksen tekee neuvoston puitepäätöksessä 2008/841/YOS¹¹ tarkoitettu rikollisjärjestö, tämä on katsottava raskauttavaksi asianhaaraksi niiden oikeusjärjestelmissä vahvistettujen sovellettavien sääntöjen mukaisesti. Niiden olisi varmistettava, että tuomarit voivat ottaa tämän raskauttavan asianhaaran huomioon määrätessään rangaistuksia rikosentekijöille, vaikka tuomarit eivät olekaan velvollisia soveltamaan kyseisiä raskauttavia asianhaaroja. Jäsenvaltioita ei velvoiteta säätämään raskauttavasta asianhaarasta, jos neuvoston puitepäätöksessä 2008/841 tarkoitettut rikokset on kriminalisoitu kansallisessa lainsäädännössä erillisinä rikoksina ja ne voivat johtaa ankarampiin rangaistuksiin.

¹¹ EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42.

- (18) Ottaen erityisesti huomioon rikoksentekijöiden ja unionin taloudellisten etujen kustannuksella tapahtuvasta laittomasta toiminnasta saadun hyödyn liikkuvuus sekä siitä johtuvat monimutkaiset rajatylittävät tutkinnat, kaikkien jäsenvaltioiden olisi vahvistettava lainkäyttövaltansa, joka on tarpeen tällaisen toiminnan torjumiseksi. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat myös tilanteet, joissa rikos on tehty tieto- ja viestintätekniikan avulla niiden alueelta.
- (18 a) Ottaen huomioon, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat rajatylittävät rikokset voivat koskea useita lainkäyttöalueita, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että *ne bis in idem*-periaatetta noudatetaan täysimääräisesti sovellettaessa kansallista lakia, jolla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava vanhentumisaikoja koskevat säännöt, jotka ovat tarpeen unionin taloudellisten etujen kustannuksella tapahtuvan laittoman toiminnan torjumiseksi. Kun kyse on rikoksista, joista määrättävä enimmäisseuraamus on vähintään neljä vuotta vankeutta, vanhentumisajan olisi oltava vähintään viisi vuotta rikoksen tekohetkestä. Tämä ei rajoita niitä jäsenvaltioita, joissa tutkinnalle, syytteenpanolle ja seuraamusten täytäntöönpanolle ei ole säädetty vanhentumisaikoja.

- (21) Rajoittamatta rajatylittävää yhteistyötä ja rikosasioissa annettavaa keskinäistä oikeusapua koskevien sääntöjen ja muiden unionin oikeuden mukaisten, erityisesti Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013¹² mukaisten sääntöjen soveltamista on annettava asianmukaiset säännökset jäsenvaltioiden ja komission välisestä yhteistyöstä tässä direktiivissä määriteltyjen, unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien rikosten torjumiseksi tehokkaasti, mukaan lukien tietojenvaihto jäsenvaltioiden ja komission välillä sekä komission tekninen ja toiminnallinen apu toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, jotka saattavat sitä tarvita tutkintatoimiensa yhteensovittamiseksi.

Komission apuun ei tulisi sisältyä komission osallistuminen tutkintaan tai yksittäisiä rikoksia koskeviin syytteenpanomenettelyihin, joita kansalliset viranomaiset suorittavat. Asetuksen 883/2013 8 artiklan mukaisesti tilintarkastustuomioistuimen ja tilintarkastajien, joiden vastuulla on toimielinten, elinten ja virastojen talousarviota koskeva tilintarkastus, olisi paljastettava OLAFille ja muille toimivaltaisille viranomaisille kaikki tosiseikat, jotka voidaan luokitella tämän direktiivin mukaiseksi rikokseksi, ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asetuksen 966/2012¹³ 59 artiklassa määritellyt kansalliset tilintarkastuselimet toimivat samoin.

- (22) Komission olisi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tämän direktiivin noudattamiseksi. Raporttiin voidaan tarvittaessa liittää ehdotuksia, joissa otetaan huomioon mahdolliset kehityssuunnat, erityisesti unionin talousarvion rahoituksen osalta.

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 sekä neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (23) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehty yleissopimus¹⁴ ja sen 27 päivänä syyskuuta 1996¹⁵ ja 29 päivänä marraskuuta 1996¹⁶ sekä 19 päivänä kesäkuuta 1997¹⁷ tehdyt pöytäkirjat olisi korvattava tällä direktiivillä niissä jäsenvaltioissa, joita tämä direktiivi sitoo.
- (23 a) Direktiivin 2015/849 3 artiklan 4 kohdan d alakohdan soveltamiseksi Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta tehdyn yleissopimuksen 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa määritellyiksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuviksi törkeiksi petoksiksi olisi katsottava tämän direktiivin 3 artiklassa ja 7 artiklan 3 kohdassa määritellyt unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavat petokset tai, yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvien rikosten osalta, tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa määritellyt petokset.
- (24) Tämän direktiivin asianmukaiseen täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa sisältyy henkilötietojen käsittelyä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välillä ja niiden vaihtoa jäsenvaltioiden ja unionin toimivaltaisten elinten välillä. Henkilötietojen käsittelyä kansallisella tasolla kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä olisi säänneltävä EU:n säännöstellä. Jäsenvaltioiden välisen henkilötietojen vaihdon olisi täytettävä neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS¹⁸ vaatimukset. Unionin toimielinten, elinten, virastojen ja laitosten käsitellessä henkilötietoja niiden olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001¹⁹ sekä oikeudellisen tutkinnan luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä.

¹⁴ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 48.

¹⁵ EYVL C 313, 23.10.1996, s. 1.

¹⁶ EYVL C 151, 20.5.1997, s. 1.

¹⁷ EYVL C 221, 19.7.1997, s. 11.

¹⁸ Neuvoston puitepäätös 2008/977/YOS, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta (EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60).

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (25) Rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamisella tavoiteltu varoittava vaikutus edellyttää erityistä varovaisuutta suhteessa perusoikeuksiin. Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, ja etenkin oikeus vapauteen ja turvallisuuteen sekä henkilötietojen suojaan, ammatillinen vapaus ja oikeus tehdä työtä, elinkeinovapaus, omistusoikeus, oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, syyttömyysolettama ja oikeus puolustukseen, laillisuusperiaate ja rikoksista määrättävien rikosoikeudellisten seuraamusten oikeasuhteisuuden periaate sekä kieltä syyttää ja rangaista rikosoikeudellisessa menettelyssä kahdesti samasta rikoksesta (*ne bis in idem*). Tämän direktiivin tarkoituksena on varmistaa, että kyseisiä oikeuksia ja periaatteita kunnioitetaan täysin ja että ne pannaan täytäntöön.
- (25 a) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällaiset aiheuttomasti maksetut määrät peritään viipymättä takaisin ja siirretään unionin talousarvioon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rahoitusoikaisuja ja väärin käytettyjen varojen takaisinperintää koskevien alakohtaisten unionin sääntöjen soveltamista.
- (25 b) Hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset ovat tärkeitä unionin taloudellisten etujen suojaamisessa. Tämä direktiivi ei vapauta jäsenvaltioita velvoitteesta soveltaa ja panna täytäntöön asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 4 ja 5 artiklan mukaisia unionin hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia.

- (25 c) Tällä direktiivillä jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään kansallisessa lainsäädännössään rikosoikeudellisia rangaistuksia sellaisista unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavista petoksista ja petoksiin liittyvistä rikoksista, joihin tätä direktiiviä sovelletaan. Tällä direktiivillä ei tulisi asettaa velvoitteita, jotka koskevat tällaisten seuraamusten tai muun käytettävissä olevan lainvalvontajärjestelmän soveltamista yksittäistapauksissa. Jäsenvaltiot voivat periaatteessa jatkaa rinnakkaisten hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten soveltamista direktiivin kattamalla alalla. Soveltaessaan kansallista lakia, jolla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että tämän direktiivin mukainen rikosoikeudellisten seuraamusten määrääminen rikoksista ja hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten määrääminen eivät riko perusoikeuskirjaa.
- (25 d) Tämän direktiivin ei tulisi vaikuttaa jäsenvaltioiden toimivaltaan jäsentää ja organisoida verohallintonsa haluamallaan tavalla, jotta ne voivat varmistaa arvonlisäveron asianmukaisen määrittämisen, arvioinnin ja keruun sekä alv-lainsäädännön tehokkaan soveltamisen.
- (26) Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat perussopimuksen, Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön ja niiden täytäntöönpanemista varten annettujen säädösten sekä samankaltaisten kansallisen lainsäädännön säännösten sisältämien vapauksien poistamista. Saatettaessa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettaessa kansallista lakia, jolla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, kyseiset erioikeudet ja vapaudet otetaan täysimääräisesti huomioon, mukaan lukien jäsenten toimikauden vapauden kunnioittaminen.
- (27) Tällä direktiivillä ei rajoiteta kansallisen rikosoikeuden yleisiä sääntöjä ja periaatteita, jotka koskevat tuomioiden soveltamista ja täytäntöönpanoa kunkin yksittäistapauksen konkreettisten olosuhteiden perusteella.

- (28) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (29) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan ja 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Irlanti on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän direktiivin hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (30) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (31) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I osasto: Kohde ja määritelmät

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäissäännöt, jotka koskevat rikosten ja seuraamusten määrittelyä unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten ja muiden laittomien toimien torjunnan alalla; sen tavoitteena on edistää tehokkaasti vahvempaa suojelua kyseisiin taloudellisiin etuihin vaikuttavalta rikollisuudelta alaa koskevan unionin säännösten mukaisesti.

2 artikla

Unionin taloudellisten etujen määritelmä ja direktiivin soveltamisala

1. Tässä direktiivissä 'unionin taloudellisilla eduilla' tarkoitetaan kaikkia tuloja, menoja ja varoja, jotka kuuluvat johonkin seuraavista, on hankittu niistä jonkin kautta tai lankeavat maksettaviksi niistä johonkin:
 - a) unionin talousarvio;
 - b) perussopimusten mukaisesti perustettujen toimielinten, elinten ja laitosten talousarviot tai niiden suoraan tai välillisesti hallinnoimat ja valvomat talousarviot.
2. Arvonlisäveroon perustuvista omista varoista saatavien tulojen osalta tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvien vakavien rikosten tapauksessa. Tämän direktiivin soveltamiseksi yhteiseen alv-järjestelmään kohdistuvat rikokset katsotaan vakaviksi, jos 3 artiklan d alakohdassa määritellyt tahalliset teot tai laiminlyönnit ovat yhteydessä kahden tai useamman Euroopan unionin jäsenvaltion alueeseen ja niistä aiheutuva kokonaisvahinko on vähintään 10 miljoonaa euroa.
3. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden verohallinnon rakenteeseen ja toimintaan.

II osasto: Rikokset unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten alalla

3 artikla

Unionin taloudellisiin etuihin vaikuttava petos

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että unionin taloudellisiin etuihin vaikuttava petos on rikos, jos se on tehty tahallisesti. Tässä direktiivissä *unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavalla petoksella* tarkoitetaan

- a) muiden kuin hankintoihin liittyvien menojen osalta tekoja tai laiminlyöntejä, jotka koskevat
- i) väärin, virheellisten tai puutteellisten ilmoitusten tai asiakirjojen käyttämistä tai esittämistä, josta seuraa, että unionin talousarvioon tai unionin hoidossa oleviin tai sen puolesta hoidettuihin talousarvioihin sisältyviä varoja tai omaisuutta käytetään väärin tai pidätetään oikeudettomasti,
 - ii) erityistä velvoitetta rikkoen tapahtuvaa tietojen ilmoittamatta jättämistä, jolla on sama seuraus kuin edellä, tai
 - iii) tällaisten varojen väärinkäyttöä muihin tarkoituksiin kuin mihin ne on alun perin myönnetty;
- b) hankintoihin liittyvien menojen osalta tekoja tai laiminlyöntejä, jotka koskevat
- i) väärin, virheellisten tai puutteellisten ilmoitusten tai asiakirjojen käyttämistä tai esittämistä, josta seuraa, että unionin talousarvioon tai unionin hoidossa oleviin tai sen puolesta hoidettuihin talousarvioihin sisältyviä varoja tai omaisuutta käytetään väärin tai pidätetään oikeudettomasti,
 - ii) erityistä velvoitetta rikkoen tapahtuvaa tietojen ilmoittamatta jättämistä, jolla on sama seuraus kuin edellä, tai
 - iii) tällaisten varojen väärinkäyttöä muihin tarkoituksiin kuin mihin ne on alun perin myönnetty, mikä vahingoittaa unionin taloudellisia etuja;
- ainakin jos se on tehty laittoman hyödyn tuottamiseksi rikoksentekijälle tai muulle taholle niin, että unionin taloudellisille eduille aiheutuu menetyksiä;

- c) muiden kuin d alakohdassa tarkoitetuista arvonlisäveroon perustuvista omista varoista saatavien tulojen osalta tekoja tai laiminlyöntejä, jotka koskevat
- i) väärin, virheellisten tai puutteellisten ilmoitusten tai asiakirjojen käyttämistä tai esittämistä, josta seuraa, että unionin yleiseen talousarvioon tai unionin hoidossa oleviin tai sen puolesta hoidettuihin talousarvioihin sisältyvät varat vähenevät oikeudettomasti,
 - ii) erityistä velvoitetta rikkoen tapahtuvaa tietojen ilmoittamatta jättämistä, jolla on sama seuraus kuin edellä,
 - iii) laillisesti saadun edun väärinkäyttämistä, jolla on sama seuraus kuin edellä;
- d) arvonlisäveroon perustuvista omista varoista saatavien tulojen osalta kaikkia rajatylittävissä petollisissa menettelyissä tehtyjä tekoja tai laiminlyöntejä, jotka koskevat
- i) väärin, virheellisten tai puutteellisten arvonlisäveroon liittyvien ilmoitusten tai asiakirjojen käyttämistä tai esittämistä, josta seuraa unionin yleiseen talousarvioon sisältyvien varojen väheneminen,
 - ii) erityistä velvoitetta rikkoen tapahtuvaa arvonlisäveroon liittyvien tietojen ilmoittamatta jättämistä, jolla on sama seuraus kuin edellä,
 - iii) paikkansa pitävien arvonlisäveroon liittyvien ilmoitusten esittämistä maksamatta jättämisen vilpilliseksi peittämiseksi tai arvonlisäveron palautuksiin johtavien oikeuksien laittomaksi luomiseksi.

4 artikla

Unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavat petoksiin liittyvät rikokset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/849/EY²⁰ 1 artiklan 3 kohdassa määritelty rahanpesu, jossa on kyse tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla rikoksilla saadusta omaisuudesta, on rikos.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tahallinen lahjuksen ottaminen ja tahallinen lahjuksen antaminen ovat rikoksia.
 - a) Tässä direktiivissä lahjuksen ottamisella tarkoitetaan virkamiehen toimintaa, jolla hän pyytää tai ottaa vastaan suoraan tai kolmannen välityksellä mitä tahansa etuja itselleen tai kolmannelle osapuolelle tai hyväksyy lupauksen tällaisesta edusta korvaukseksi siitä, että hän toimii tai pidättyy toimimasta virkavelvollisuuksiensa mukaisesti tai tehtäviään hoitaessaan tavalla, joka vahingoittaa tai todennäköisesti vahingoittaa unionin taloudellisia etuja;
 - b) tässä direktiivissä lahjuksen antamisella tarkoitetaan kenen tahansa toimintaa, jolla luvataan, tarjotaan tai annetaan suoraan tai kolmannen välityksellä minkä tahansa laatuinen etu virkamiehelle itselleen tai kolmannelle osapuolelle siitä, että hän toimii tai pidättyy toimimasta virkavelvollisuuksiensa mukaisesti tai tehtäviään hoitaessaan tavalla, joka vahingoittaa tai todennäköisesti vahingoittaa unionin taloudellisia etuja.

²⁰ EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tahallinen varojen väärinkäyttö on rikos.

Tässä direktiivissä varojen väärinkäytöllä tarkoitetaan sellaisen virkamiehen toimintaa, jonka tehtävänä on varojen tai omaisuuden suora tai välillinen hallinnointi ja joka toimii varojen sitomiseksi tai maksamiseksi taikka varojen osoittamiseksi tai käyttämiseksi niiden käyttötarkoituksen vastaisesti tavalla, joka vahingoittaa unionin taloudellisia etuja.

4. Tässä direktiivissä 'virkamiehellä' tarkoitetaan

- a) 'unionin virkamiestä' tai 'kansallista virkamiestä', myös toisen jäsenvaltion kansallista virkamiestä ja kolmannen maan kansallista virkamiestä;

- i) ilmaisulla 'unionin virkamies' tarkoitetaan

henkilöä, joka on virkamies tai muu sopimussuhteinen työntekijä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen tai Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisesti,

henkilöä, jonka jäsenvaltiot taikka julkinen tai yksityinen elin on asettanut Euroopan unionin käyttöön ja joka hoitaa vastaavia tehtäviä kuin unionin virkamiehet tai muuhun henkilöstöön kuuluvat.

Unionin virkamiehiin rinnastetaan perussopimusten mukaisesti perustettujen toimielinten, elinten, virastojen ja laitosten jäsenet sekä näiden henkilöstöön kuuluvat, sikäli kuin Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt tai Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot eivät koske heitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyihin pöytäkirjoihin Nro 3 ja Nro 7 sisältyvien erioikeuksia ja vapauksia koskevien määräyksien soveltamista;

ii) ilmaisulla 'kansallinen virkamies' tarkoitetaan sen jäsenvaltion tai kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määriteltyä virkamiestä tai julkista viranomaista, jossa kyseinen henkilö suorittaa tehtävänsä.

Kun on kyse jäsenvaltion virkamiestä tai kolmannen maan kansallista virkamiestä koskevista oikeudellisista toimenpiteistä, jotka on pannut vireille toinen jäsenvaltio, viimeksi mainitun on kuitenkin sovellettava edellä olevaa kansallisen virkamiehen määritelmää ainoastaan siltä osin kuin se on sovitettavissa yhteen sen oman kansallisen lainsäädännön kanssa.

Ilmaisulla 'kansallinen virkamies' tarkoitetaan henkilöä, joka on täytäntöönpanoon liittyvässä tai hallinto- tai oikeusvirassa kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla. Henkilö, joka on lainsäädäntöön liittyvässä virassa kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla, rinnastetaan kansalliseen virkamieheen;

- b) mitä tahansa muuta henkilöä, joka hoitaa julkista tehtävää sitä varten nimettynä ja joka osallistuu unionin taloudellisten etujen hallinnointiin tai niitä koskeviin päätöksiin jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa.

**III osasto: Yleiset säännökset rikoksista unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien
petosten torjunnan alalla**

5 artikla

Yllyttäminen, avunanto ja yritys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yllytys 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin tai avunanto niissä on säädetty rangaistavaksi rikokseksi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklassa ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna rikoksen yritys on säädetty rangaistavaksi rikokseksi.

6 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, jotka on oikeushenkilön hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön toimielimen jäsenenä toimien henkilö, jonka johtava asema oikeushenkilössä perustuu
 - a) valtaan edustaa oikeushenkilöä;
 - b) valtuuteen tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai
 - c) valtuuteen käyttää määräysvaltaa oikeushenkilössä.

2. Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen, jos 1 kohdassa tarkoitettu henkilö on laiminlyönyt valvontatehtävänsä tai määräysvallan käyttötehtävänsä siten, että kyseisen henkilön alaisena toimiva henkilö on voinut tehdä 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettun rikoksen oikeushenkilön hyväksi.
3. Se, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään oikeushenkilön vastuusta, ei estä rikosoikeudellista menettelyä sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka ovat 3 ja 4 artiklassa tarkoitettujen rikosten tekijöitä tai niistä rikosoikeudellisesti vastuussa 5 artiklan nojalla.
4. Tässä direktiivissä 'oikeushenkilöllä' tarkoitetaan mitä tahansa yhteisöä, jolla on sovellettavan lain mukaan oikeushenkilön asema, lukuun ottamatta valtioita tai julkisia elimiä niiden käyttäessä julkista valtaa sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä.

7 artikla

Luonnollisille henkilöille määrättävät seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luonnollisille henkilöille määrätään 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista määrätään enimmäisrangaistus, joka käsittää vankeusrangaistuksen.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista määrättävä enimmäisrangaistus on vähintään neljän vuoden vankeus, jos niistä aiheutuu merkittäviä vahinkoja tai etuja. Edellä 3 artiklan a, b ja c alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista aiheutuneet vahingot tai edut on katsottava merkittäviksi silloin, kun ne koskevat yli 100 000 euron suuruisia summia. Edellä 3 artiklan d alakohdassa tarkoitetuista ja 2 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvista rikoksista aiheutuneet vahingot tai edut on katsottava merkittäviksi aina.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää enimmäisrangaistuksen, joka on vähintään neljän vuoden vankeus, muiden kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen vakavien asianhaarojen perusteella.

4. Kun kyse on 3 artiklan a, b ja c alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, joissa vahinko on alle 10 000 euroa ja etu alle 10 000 euroa, jäsenvaltiot voivat säätää muita kuin rikosoikeudellisia seuraamuksia.
5. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia ryhtyä kurinpitotoimiin virkamiehiä vastaan.

8 artikla

Raskauttava asianhaara

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3, 4 tai 5 artiklassa tarkoitettuun rikokseen syyllistyneen järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2008 tehdyssä neuvoston puitepäätöksessä 2008/841/YOS tarkoitettun rikollisjärjestön puitteissa katsotaan raskauttavaksi asianhaaraksi.

9 artikla

Oikeushenkilöille määrättävien vähimmäisseuraamusten tyypit

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 6 artiklan nojalla vastuussa olevalle oikeushenkilölle säädetään tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset, jotka sisältävät rikosoikeudellisia tai muita sakkoja ja mahdollisesti muita seuraamuksia, kuten

- a) oikeuden menettäminen julkisista varoista myönnettäviin etuuksiin tai tukiin;
- b) tilapäinen tai pysyvä osallistumiskielto julkisiin tarjouskilpailumenettelyihin;
- c) väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa liiketoimintaa;

- d) tuomioistuimen valvontaan asettaminen;
- e) tuomioistuimen päätös, jolla oikeushenkilö määrätään purettavaksi;
- f) rikoksen tekemiseen käytettyjen tilojen sulkeminen väliaikaisesti tai pysyvästi.

10 artikla

Varojen jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten tuottaman hyödyn ja rikosentekovälineiden jäädyttämiseksi ja menetetyksi tuomitsemiseksi. Jäsenvaltioiden, joita sitoo rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisestä Euroopan unionissa annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU²¹, on tehtävä tämä kyseisen direktiivin mukaisesti.

11 artikla

Lainkäyttövalta

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos
 - a) rikos on tehty kokonaan tai osittain sen alueella;
 - b) rikoksen tekijä on jäsenvaltion kansalainen.
2. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos rikosentekijään sovelletaan rikoksen tekohetkellä henkilöstösääntöjä tai muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja. Kunkin jäsenvaltio voi pidäytyä soveltamasta tai soveltaa ainoastaan erityistapauksissa tai -olosuhteissa tässä kohdassa säädettyjä lainkäyttövaltaa koskevia sääntöjä, ja sen on ilmoitettava asiasta komissiolle.

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU rikosentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisestä Euroopan unionissa (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39).

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle päätöksestään ulottaa laajemmin lainkäyttövaltansa 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jotka on tehty sen alueen ulkopuolella, jos
- a) rikosentekijällä on vakinainen asuinpaikka kyseisen jäsenvaltion alueella;
 - b) rikos on tehty sen alueelle sijoittautuneen oikeushenkilön hyväksi; tai
 - c) rikosentekijä on kyseisen jäsenvaltion virkamies, joka toimii virkatehtävässään.

[...]. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tapauksia varten toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövallan ehtona ei ole, että syyte voidaan nostaa vain rikoksen uhrin rikosentekopaikassa tekemän ilmoituksen perusteella tai rikoksen tekopaikkana olevan jäsenvaltion ilmiannon perusteella.

12 artikla

Unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien rikosten vanhentuminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet säätääkseen vanhentumisajan, jonka puitteissa 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten tutkinta, syytteenpano, oikeudenkäynti ja tuomioistuimen päätöksen tekeminen on mahdollista riittävän pitkään sen jälkeen kun kyseiset rikokset on tehty, jotta niitä voidaan torjua tehokkaasti.
2. Kun kyse on 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, joista määrättävä enimmäisseuraamus on vähintään neljä vuotta vankeutta, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta rikosten tutkinta, syytteenpano, oikeudenkäynti ja tuomioistuimen päätöksen tekeminen on mahdollista vähintään viiden vuoden ajan rikoksen tekohetkestä.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa vanhentumisajaksi lyhyemmän ajan kuin viisi vuotta mutta kuitenkin vähintään kolme vuotta edellyttäen, että ne varmistavat, että vanhentumisaika voidaan keskeyttää tiettyjen toimien vuoksi.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että
- a) rikosoikeudellinen seuraamus, joka on enemmän kuin yksi vuosi vankeutta, tai vaihtoehtoisesti
 - b) vankeusrangaistus, kun kyse on rikoksesta, josta määrättävä enimmäisseuraamus on vähintään neljä vuotta vankeutta,
- joka on määrätty 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetusta rikoksesta annetun lopullisen tuomion mukaisesti, voidaan panna täytäntöön vähintään viiden vuoden ajan lopullisen tuomion antamisesta. Tämä ajanjakso voi sisältää keskeytyksestä tai lykkäämisestä johtuvia vanhentumisajan pidennyksiä.

13 artikla

Takaisinperintä

Tällä direktiivillä ei rajoiteta

- i) 3 artiklan ensimmäisen kohdan a, b ja c alakohdassa ja 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten yhteydessä perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperintää EU:n tasolla,
- ii) 3 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa ja 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten yhteydessä maksamatta jätettyjen arvonlisäverojen takaisinperintää kansallisella tasolla.

14 artikla

Vuorovaikutus muiden sovellettavien unionin säädösten kanssa

Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisten hallinnollisten toimenpiteiden, rikosoikeudellisten seuraamusten ja sakkojen soveltamista, jotka on vahvistettu unionin lainsäädännössä, erityisesti asetuksen (EY) N:o 2988/95 4 ja 5 artiklassa, tai unionin lainsäädännön tietyn velvoitteen mukaisesti annetussa kansallisessa lainsäädännössä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rikosoikeudelliset menettelyt, jotka aloitetaan tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla, eivät vaikuta epäasianmukaisesti unionin lainsäädännössä tai kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä vahvistettujen hallinnollisten toimenpiteiden, seuraamusten ja sakkojen, joita ei voida rinnastaa rikosoikeudellisiin menettelyihin, asianmukaiseen ja tehokkaaseen soveltamiseen.

IV osasto: Loppusäännökset

15 artikla

Jäsenvaltioiden ja Euroopan komission (Euroopan petostentorjuntavirasto) välinen yhteistyö

1. Rajoittamatta rajat ylittävää yhteistyötä ja rikosasioissa annettavaa keskinäistä oikeusapua koskevien sääntöjen soveltamista jäsenvaltiot, Eurojust, Euroopan syyttäjänvirasto ja komissio tekevät toimivaltansa mukaisesti keskenään yhteistyötä 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten torjunnassa. Tässä tarkoituksessa komissio ja tarvittaessa Eurojust antavat toimivaltaisille kansallisille viranomaisille sellaista teknistä ja toiminnallista apua, jota ne saattavat tarvita tutkintatoimiensa yhteensovittamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat toimivaltansa mukaisesti vaihtaa tietoja komission kanssa tosiasioiden selvittämisen helpottamiseksi ja 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten vastaisen tehokkaan toiminnan varmistamiseksi. Komissio ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ottavat kussakin yksittäistapauksessa huomioon tutkintasalaisuutta koskevat vaatimukset ja tietosuojaa koskevat säännöt. Toimittaessaan tietoja komissiolle jäsenvaltio voi tässä tarkoituksessa asettaa tietojen käyttämistä koskevia erityisehtoja komissiolle tai toiselle jäsenvaltiolle, jolle kyseinen tieto voidaan välittää, sanotun kuitenkin rajoittamatta tiedonsaantia koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista.
 - 2 a. Tilintarkastustuomioistuimen ja tilintarkastajien, joiden vastuulla on perussopimusten nojalla perustettujen toimielinten, elinten ja virastojen talousarviota koskeva tilintarkastus tai toimielinten hallinnoimien ja valvomien talousarvioiden tilintarkastus, on paljastettava OLAFille ja muille toimivaltaisille viranomaisille kaikki tosiseikat, jotka ne ovat saaneet tietoonsa tehtävänsä hoitaessaan ja jotka voidaan luokitella 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuksi rikokseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset tilintarkastuselimet toimivat samoin.

16 artikla

Euroopan yhteisöjen taloudellisia etuja koskevan yleissopimuksen korvaaminen

Korvataan [17 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesta soveltamispäivästä] alkaen Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehty yleissopimus ja sen 27 päivänä syyskuuta 1996, 29 päivänä marraskuuta 1996 ja 19 päivänä kesäkuuta 1997 tehdyt pöytäkirjat ('yleissopimus') niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, viittauksia yleissopimukseen pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

17 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin antamisesta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [...] päivästä [...]kuuta [...].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

18 artikla

Raportointi ja arviointi

1. Komissio antaa viimeistään [24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanopäivästä] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin noudattamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle vuosittain seuraavat 3–5 artiklassa tarkoitettuja rikoksia koskevat tilastot, jos ne ovat saatavilla keskustasolla asianomaisessa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta muussa unionin lainsäädännössä säädettyjen raportointivelvoitteiden soveltamista:
 - a) käynnistettyjen rikosoikeudellisten menettelyjen lukumäärä, niiden menettelyjen lukumäärä, joissa syytteestä on luovuttu, jotka päättyivät vapauttavaan päätökseen ja jotka päättyivät langettavaan tuomioon sekä käynnissä olevien menettelyjen lukumäärä;
 - b) rikosoikeudellisten menettelyjen perusteella takaisin perityt määrät ja arvioidut vahingot.
3. Komissio antaa viimeistään [60 kuukauden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanopäivästä] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevan kansallisen lain vaikutusta unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten estämiseen. Komissio ottaa huomioon tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaiset selvitykset.

Lisäksi komissio arvioi viimeistään 36 kuukauden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanopäivästä jäsenvaltioilta kerättyjen tietojen perusteella yleisen tavoitteen suhteen, joka on unionin taloudellisten etujen suojan tehostaminen,

- onko 2 artiklan 2 kohdassa säädetty kynnysarvo asianmukainen,
- ovatko vanhentumista koskevat 12 artiklan säännökset riittävän tehokkaita,
- torjuuko tämä direktiivi tehokkaasti hankintoihin liittyviä petoksia,

ja laatii asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Tässä kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, joka voi sisältää hankintoihin liittyviä petoksia koskevan erityisen säännöksen.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja